

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Pásztor-Dudinszki Éva: Uram, segíts! 1

Békefiné Fodor Helga, Tompáné Szabó Edina:
Kreatív anyák, ha összefognak... 2

Márkus Mihály:
Formálódás Isten akarata szerint 4

Tatai Márta: A Séllyei István Énekkar
találkozóra ment 4

Mesterné Mehringer Nikolett:
Családi nap Nemesgörzsönyben 5

Fagyal Blanka, Fodor Tamás:
Gondolatok a konfirmációról 6

Kopeczky Bence:
Férfikörös tábor – 2025 7

Kövy Rózsa:
Mécsestartók Bonyhádán 8

Kedves Olvasó!
Fekete Károly: A Miatyánk ima 10

Zajzon Istvánné Róza:
Hitélet az idősoththonokban 12

Nemes Virág: Befogadás az óvodában
– Isten szeretetében 13

Állandó gyülekezeti alkalmak 13

Anyakönyvi hírek 14

Szakács Gergely: Gyülekezetünk anyagi
helyzetéről; Adatváltozás, költözés 15

Hirdetések 16

„Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.”

(Példabeszédek 11, 25)

Uram, segíts!

Beköszöntött az ősz. Amikor-e sorokat írom, még szeptember első napjai udvariasan beengedik maguk közé a nyári melegeket. Hálásak vagyunk ennek a kis bocsánatos megtévesztésnek, mert a forró nappalok és a nyári öltözet még tovább éltetik bennünk az élményt: közel van még hozzánk a mögöttünk lévő szünet, a felüdülésünk, a vakáció vagy a szabadág. Attól függően, hogy kinek milyen nyara volt, és milyen időszak elé néz, aszerint éljük meg ezt a változást szomorkásan vagy megkönnyebbülésként.

Aki nem tudott pihenni, az nehezen fog neki egy új szakasznak, legyen az tanulás vagy munka. Az élet rendje az, hogy a munkát a pihenés váltja fel. Az élet rendje az, hogy ha egy favágó jól akarja használni az erejét és a munkaeszközét, akkor időnként meg kell állnia, hogy megélezzze a szerszámát. De mi lesz azokkal, akiknek az ereje nem újult meg a pihenésre szánt hónapokban és a kimerültségükre nem volt elég gyógyír néhány szép kirándulás vagy látogatás? Vajon mi lesz azokkal, akiknek nem jutott elég idő sem magukra, sem a családjukra? Vagy azokkal, akik nemhogy nem tudták utolérni magukat, de még a vártnál is rosszabbul telt a nyaruk? Nem is beszélve azokról, akikkel váratlanul rossz dolgok történtek, amikor éppen a pihenésre lett volna szükségük...

Nekik ugyanúgy „becsengettek” szeptember elsején, ugyanúgy magasabb fordulatszámot vett körülöttük az élet, és ugyanúgy be kellett állniuk a mókuskerekbe. Célra tartás, mély levegő, alámerülés, Uram, segíts! Ezt tesszük és abban bízunk, hogy valahogy, valahonnan, Valakitől kapunk erőt a mindennapokhoz. És igen, sokszor azt tapasztaljuk, hogy valahogy, valahonnan, Valaki segít. (Aki az Úrban bízna, erejük megújul...) Hála legyen érte Istennek!

De van egy másik módja is a hiányok kezelésének. Amikor a felüdülés forrása nem egyértelműen kívülről jön, akár egy pihentető kirándulásból, vagy élményekkel teli nyaralásból. Nem is csak abból, hogy Isten irgalmasan megmutatja, mennyi erőt tud adni, amikor ezt nem érezzük magunkban.

Isten olyan formán képes bennünket felüdíteni, ami minden emberi logikát meghazudtol, de mégis létünk alapjaiba van beépítve. Aki mást felüdít, maga is felüdül. Van egy olyan forrása az emberi regenerálódásnak, amikor a középpontomban nem én magam vagyok, hanem az embertársam. Amikor nem magamért teszek meg dolgokat (pedig az is hihetetlenül fontos és létszükséglet), hanem önzetlenül mások hiányára, rászorultságára fókuszálok. Amikor az irgalom és az empátia vezeti a lelkemet és a tetteimet, akkor olyan immunerősítő folyamatok zajlanak bennem, amit nem lehet receptre megkapni. Isten ajándéka ez is. Bennünk fakad fel az erőforrás. Aki másokat felüdít, maga is felüdül! Ha valaki azt mondja, hogy ez is az önzés egyik formája, mert ezzel is magunknak teszünk jót, akkor ez az önzés bevállalható. Ám legyen! Sok ilyen önzőséget kívánok ennek a világnak!

„Uram, ha éhes vagyok, küldj valakit, akinek nincs kenyere! Ha szomjazom, küldj valakit, akinek víz kell! Ha fádom, küldj valakit, akit fel kell melegíteni! Ha szenvedek, küldj valakit, aki vigaszt vár! Ha nehéz a keresztem, add ide valaki másét, hogy megoszthassam vele! Ha szegény vagyok, küldj valakit, aki szűkölködik! Ha nincs időm, küldj valakit, akinek percnyi segítség kell! Ha oda a bátorságom, küldj valakit, akibe erőt kell öntenem! Ha megértésre vágyom, küldj valakit, aki tőlem várja azt! Ha gondoskodásra vágyom, küldj valakit, akire gondot kell viselnem!” (idézet Bruno Ferrero: Az aranyhalak titka c. könyvéből)

Pásztor-Dudinszki Éva

óvodalelkész

Kreatív anyák, ha összefognak...

Mi fán terem a csoportunk?

A REFresh magyarrá fordítása: felfrissít, felüdít.

No, mindez refis köntösben.

(Kik is alkotják a REFresh csapatát?)

Csapatunk a Pápai Református Egyházközség tagjaiból áll. Anyák vagyunk, akik a mindennapokban örülnek-örülnek, sírnak-sírva nevetnek, dolgoznak-feldolgoznak, játszanak-ját-szadoznak, és valami maradandót, szépet próbálnak alkotni.

Szeretjük Istent és az embert.

Nekünk az Isten egyedüli és minden ember egyedi.

Magunkat egymás közt ReKreNyáknak neveztük el, ami a református kreatív anyák kissé tökéletlen, de számunkra bájos rövidítése.

Célunk a gyülekezetünkben a közösségépítés segítése. A már meglévő, jól működő gyülekezeti alkalmak mellett olyan

rendezvények, események szervezése, ami közelebb hozza az aktív tagokat egymáshoz, és egyben hív és vár mindenkit, aki szívesen jönne közénk.

Terveink szerint játszunk, de nem játszázunk, így fogunk társasozni, kézműveskedni, bibelődni, kirándulni, túrázni, kerekezni, teadélutánozni, és még megannyit ötletelgetni.

Várunk szeretettel alkalmainkra!

Ha pedig csapatunk tagja szeretnél lenni, ne tétovázz írni nekünk, nyitott a szívünk feléd! Még egy jó hír, hogy apukák is beléphetnek közénk! Így kerülnek a rekrenyák mellé rekrapák!

A jelenlegi csapatunk tagjai: Békefiné Fodor Helga, Csákvári Regina, Csákvári Viktória, Györffy-Bojás Henrietta, Jámor Anikó, Kacsó-Pápai Annamária, Kovács Helga, Mesterné Mehringer Nikolett, Mohainé Dániel Ágnes, Orbánné Székér Dorottya, Szakácsné Farkas Veronika, Tompáné Szabó Edina.

Társas kiflik

Március 29-én, egy szombati napon tartotta REFresh csapatunk az első alkalmát. Kívül borongós, belül meghitt és örömteli légkör uralkodott. A gyülekezet és az érdeklődők kb. hatvan főt számláló apraja nagyja gyűlt össze a gyülekezeti termünkben, hogy megismerkedjenek a kiflisütés rejtelseivel és többféle társasjátékban is kipróbálhassák magukat. Böröczkyné Dózsa Livia, meghívott vendégünk keze nyomán és segítségével olyan illatos kiflik sülték, hogy az elkészült száz péksüteményt folyamatosan feleztük, hogy mindenki kóstolhasson. Gyerekek és felnőttek egyaránt rácsodálkozhattak, hogyan lesz a lisztből apró és nagyobb kézmozdulatokkal élettel teli táplálék. Mindenki szabadon járt-kelt a két alkotóműhely között. A nagyteremben ugyanis közben, hol mély koncentráció, hol hangos kacaj

kíséretében zajlott hét asztalnál a sokféle, egyszerűbb és bonyolultabb társasjáték megismerése, kipróbálása. Volt nevetgető, a logikai gondolkodást nem kímélő, elmélyült és felszabadító játék. A három órás kezdés után mi, szervezők sem számítottunk arra, hogy fél nyolcig szinte mindenki együtt marad. A beszámolók alapján teli pocakkal és élményekkel gazdagon ment haza a társaság. Kis csapatunk is boldog volt, hogy láthattuk egy közösség együtt lélegzését, alkotásait, a gyerekek és felnőttek együttes játékát.

Békefiné Fodor Helga

Őrségi csodák

A Pápai Református Egyházközség legújabb csoportja, a REFresh, célul tűzte ki a közösségépítést. Így elhatároztuk, hogy kirándulást szervezünk az Őrségbe.

Izgatottan és lelkesen álltunk neki a feladatnak. A programokat felfűztük, plakát készült, majd szé-

pen gyarapodtak a jelentkezők. Május 24-én, reggel 7.00-kor útnak indult csapatunk. Az idősebbektől a gyerekekig minden korosztály képviseltette magát. Rég nem látott ismerősökkel elindult a csevej, már a buszon.

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Első állomásunk Őrszentpéteren az Őrségi Termelői Piac volt. Tavaszi napsütésben sétálhattunk, kóstol-gathattunk az árusok között. A portékákból többen vásároltunk, gondolva az itthon maradt családtagjainkra is.

Innét a Református Templomhoz sétáltunk. Meleg, szeretetteljes fogadtatásban volt részünk Márkus-Oroszi Dániel lelképásztor és Fekete Gábor gondnok úr részéről. Megismerhettük picinyke, varázslatos templomukat. Sok látnivalóra felhívták a figyelmünket. Ekkor meg is fogalmazódott többekben, hogy ide még el kell jönnünk.

Magyarszombatfának vettük az utat. A Kati Cukrárszában kávéztunk, sültünk és a Regina-kvíz kérdéseire válaszoltunk. Az Őrséggel kapcsolatos kérdéseket kaptunk. Volt közte nagyon hasznos és megmosolyogtató információ is.

Majd következett Szentgyörgyvölgy. Csótár Rezső bácsi negyedik generációs, 80 éves fazekas. Munkájára a hagyományok szeretete, tisztelete, őrzése egyaránt jellemző. Számos szakmai díjjal büszkélkedhet, többek között a Népművészet Mestere. Cserépedényeit megcsodálhattuk, korongozhattunk és vásárolhattunk is. Cserép kupicáiban kínálgatta saját körtepálinkáját. Ennek kevesen tudtak ellenállni! Rezső bácsi vendégszeretete, humora, közvetlensége tovább fokozta a jó hangulatot.

A szentgyörgyvölgyi kékre festett fakazettás templomot csodáltuk

meg ezután, mely a népi barokk stílus jegyeit hordozza. A mennyezet közepén napot jelképező virág motívum látható, amely körül ez a felirat:” E hely nem egyéb, hanem Istennek háza, és a Mennyei kapuja (I. Mózes 28, 17). Mely igen szerelmetesek a Te Hajlékaid, Ó Seregeknek Ura. sat LXXXIV Sold 25v.”

Őrimagyarósdon a Tök-jó Porta következett. A manufaktúrában bemutatták nekünk, hogy készül a tökmagból olaj. A látványsajtolás folyamatának végén lehetőség volt kóstolásra. A hidegen és melegen sajtolt olajok, illetve tökmagkrémek megízlelése után következtek a rétesek: tökök-mákos, tökmagos-meggyes. Igazi ínycsiklandozóakat kínáltak a házigazdák.

Végül a Vadása tóhoz buszoztunk, ahol körbesétáltuk a tavat. A természet adta megnyugtató környezet tökéletes zárása volt a napnak.

Kellemesen elfáradva, élményekkel feltöltenek tértünk haza. Bízunk benne, hogy ez a program még közelebb hozta egymáshoz gyülekezetünk tagjait!

Tompáné Szabó Edina
(egy derűs résztvevő)

Formálódás Isten akarata szerint

Gyülekezetünkben már a 2000-es évek közepén elkezdünk gondolkodni arról, hogyan lehetne a közösség erősítésébe kezdeni. Ennek konkrétabb lépéseit 2012-ben tettük meg. Az akkori presbitérium a Barnabás csoport vezetésével igyekezett Istenre figyelve megfogalmazni, mit lát Istentől kapott céljának, milyen küldetést kellene betöltenie közösségünknek lakóhelyén. Ennek „eredményét”, a bibliai célmondatonkat és a gyülekezet látását minden évben olvashatják gyülekezeti naptárunkon, és megtalálják a gyülekezet honlapján is (papareformatus.hu).

2012 óta a bibliai célmondat és a látás alapján igyekszünk formálni gyülekezetünk életét. Ennek az „eredménye” az Alpha kurzus – Útrakelők kurzusa – Mécsestartók

tábor, amelynek során már több új bibliakör alakult a gyülekezetben. A látásban megfogalmazottak szerint próbáljuk tartalommal megtölteni a Mécsestartók gyülekezeti táborát, és éljük meg évről évre Isten áldását.

Ez a folyamat most is tart. A Presbitérium és a gyülekezet Stratégiai csoportja több éve gondolkodik azon, hogyan akar Isten formálni bennünket annak érdekében, hogy az evangéliummal még többeket elérjünk, hogy Jézus Krisztusról szóló bizonyosságtételünk megérintsen egyéneket, családokat. Fontosnak érezzük, hogy időt kapjunk elmondani a keresztség lényegének fontosságát, a keresztségtől a konfirmációig tartó úton hogyan tudjuk megélni a családokkal a közösséget, hogyan tudjuk segíteni a

szülőket a Krisztusra mutató életben, s hogyan tudjuk elérni, hogy a fiatalok valóban önkéntes, belső, lélekből fakadó döntést hozhassanak a Krisztus melletti elköteleződésre.

Ebben a munkában gyülekezetünk tagjaira is nagy szükségünk van. Azt kérjük, imádkozzanak ezért a folyamatért. Könyörögjenek az Úrhoz, hogy azok, akik ezekről beszélgetnek, Istenre figyelve, a Lélektől vezetve tudjanak gondolkodni. Fohászkodjunk közösen azért, hogy Isten mutassa meg ebben is az utunkat. Hisszük, hogy csak így érhetjük el, hogy valóban Isten formálja továbbra is közösségünket.

Imádkozzunk Isten Szentlelkének jelenléteért, áldásáért, útmutatásáért, hogy közösségünkben továbbra is megélhessük Istennel való közösségünket és betölthessük küldetésünket.

Márkus Mihály

A Séllyei István Énekkar találkozóra ment

A Séllyei István Énekkar 2025. június 14-én huszonhárom fővel részt vett a Dunántúli Református Egyházkerület Énekkari találkozásán, Balatonfüreden. A találkozó két évente kerül megrendezésre. Az eseményt Veres Györgyné Petrőcz Mária szervezte meg, a Balatonfüredi Egyházközség segítségével és egyházkerületünk támogatásával. A találkozóra, velünk együtt, tizenkét énekkar érkezett. A program kilenc órakor kezdődött egy közös beénekléssel és az összkari művek próbájával a szépen benépesült balatonfüredi református templomban. Ezt követte az áhítat, Steinbach József Püspök úr szolgálatával, majd az egybegyűlteket Máté László főjegyző úr köszöntötte.

Az énekkarok nagyon változatos repertoárral álltak ki Istent dicsőíteni, hogy ebben az énekelni szerető közegben megmutassák magukat. Volt azonban időbeli korlát, amit mi is igyekeztünk betartani, mindenki maximum nyolc percet énekelhetett. Ebben a nyolc percben négy művet énekeltek, olyanokat, amelyekkel az itthoni gyülekezetben liturgikusan szolgáltunk az elmúlt év során. A településünk kezdőbetűje miatt, a tizenegyedik énekkarként álltunk ki. Elismerésre méltó teljesítmény volt az énekkar tagjainak koncentráltasága és összehangoltsága két órányi padban ülés és zenehallgatás után. Természetesen Isten Lelkének az erejét és áldását élhettük meg ebben is, mint már oly sok szolgálatunk alkalmával. Ő kipótolta a hiányosságainkat, és jelenlétével megszentelte szolgálatunkat, így méltóképpen képviselhettük gyülekezetünket a találkozón.

Az esemény egy, az egyházkerület által szervezett szeretetvendégséggel zárult, ahol volt alkalmunk elvegyülni, megszólítani és elismerni egymást. A szervező,

Marika néni az énekkarok vezetőinek egyen-egyenként adott visszajelzéseket a szolgálatukról. Mi is kaptunk, amiért hálásak vagyunk. Nemcsak a pozitívokért, hanem a gyengeségeink említése miatt is, mert ennek köszönhető, hogy 09.15-én és 09.22-én Marika néni mint az Egyházkerület Énekügyi Előadója eljön a hétfő esti próbánkra, és hangképzést tart nekünk.

Az összes énekkar előre beküldte az énekelte művek kottáit, amelyeket összefűzve egyben megkapott minden kórusvezető, ez nagyon nagy ajándék volt nekünk is. Gazdagodott vele a kottatárunk, és nagy segítség is volt az új év repertoárjának az összeállításában.

„Erőm és énekem az Úr” (Ézs 12,2) – szolt az alkalom vezérigéje. Hálásak vagyunk, hogy ismét megélhettük ezt a Dunántúli Egyházkerület énekelni szerető közösségének tagjaként.

Az aznapi szolgálatunkról készült egy felvétel, ezt bárki meghallgathatja. A Youtube-on *A pápai Séllyei István kórus szolgálata a Dunántúli reformátusok énekkari találkozásán* címmel találják meg.

Tatai Márta
karvezető

Családi nap Nemesgörzsönyben

2025. június 15-én, vasárnap került sor gyülekezetünk hittanos tanérvázáró istentiszteletére. Ezt követően, kora délután, 13 órától kezdünk gyülekezni a nemesgörzsönyi Vargha Gyula Református Óvoda és Általános Iskola udvarán, amely méltó otthont adott az alkalomnak. Az ebédet a Mándi Büfé dolgozói készítették, akik ízletes gulyáslevessel kedveskedtek számunkra. A közös asztalhoz pedig mindenki hozzátett valamit saját batyujából: előkerültek a friss pogácsák, házi szörpök, rágcálnivalók, üdítők, sőt még a házi kovászos kenyér is. A jóízű ebéd így nemcsak a testet táplálta, hanem a közösség erejét is megmutatta. Az étkezés után Békefi Imre igazgató úr által betekintést nyerhettünk az iskola épületébe. Kicsik és nagyok egyaránt megcsodálhatták ezt a rendezett és szeretetteljes légkörű intézményt, amely valóban egy kis gyöngyszem, s méltán lehet büszkesége a falu és a gyülekezet közösségének.

A délutáni programok változatossága mindenkinek kínált lehetőséget a kapcsolódásra. A tanterem hűvösében Kahoot-kvízzel mérhettük össze tudásunkat a gyülekezet életéről és a hit kérdéseiről. A játékos vetélkedőt Csákvári Regina állította össze, amely sok vidám percet szerzett a résztvevőknek.

A szabadtéri programok között helyet kapott az élő csocsó, a légvárban való önfeledt játszadozás, valamint egy ismerkedős feladatlap kitöltése, amely közelebb hozott bennünket egymáshoz.

Nagy sikert aratott az arcfestés illetve a csillámtetkó-készítés is, amelyet a teológia hallgatói vállaltak örömmel. Kicsik és nagyok egyaránt szívesen ültek le, hogy színes,

vidám mintákkal térjenek vissza a játékokhoz.

Az Édenkert óvónői sem maradtak tétlenek: ügyességi akadálypályával készültek a gyermekeknek, ahol a kicsik játékos formában tehették próbára gyorsaságukat és ügyességüket.

Útravalóként pedig Györffy-Bojás Heni által készített Szeretet-befőttből csemegézhattunk egy kicsit, mindenki vihetett haza magával egy-egy rövid igeszakaszt.

A hittanos tanérvázáró és családi nap így nem csupán a tanév hivatalos lezárása volt, hanem egy igazi közösségi ünnep is. Együtt adhattunk hálát Istennek a mögöttünk álló tanév áldásaiért, és együtt

készülhettünk a nyári pihenésre, új erőt merítve az Úr szeretetéből és a testvéri közösség öröméből.

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20)

Mesterné Mehringer Nikolett

Gondolatok a konfirmációról

Az idei konfirmációról való beszámolónkban olvashatnak néhány személyes gondolatot a konfirmandusoktól, az ünnepi istentiszteleten elhangzott beszédet és egy ifjúsági segítő meglátásait.

REGINA

„Mikor elkezdtem a konfirmációra való felkészülést tán még nem is értettem mit is fog ez számomra jelenteni. Ahogy telt az idő, rájöttem, hogy egy közösség tagjává váltam, és közelebb kerültem Istenhez. Ez idő alatt megismertem önmagam is és rájöttem, hogy ki is vagyok valójában.”

BOTOND

„A konfirmációs istentisztelet számomra megnyugvást, izgalmat, büszkeséget és egy új út kezdetét is jelentette. A kapcsolatom Istennel sokkal erősebbé vált, és amikor otthon vacsoráztam aznap este, és a nap történésein gondolkodtam, az első konfi órák egyike jutott eszembe. Koppány bácsi kiosztott nekünk egy feladatlapot, ami egy medencét ábrázolt, és volt, aki úszkált benne, volt, aki belelógatta a lábát, vagy éppen a közelében sem volt. A feladat lényege az volt, hogy válasszuk ki, hogy melyik alakkal tudunk azonosulni. Volt, aki azt mondta, hogy a medencében volt, vagyis szoros volt a kapcsolata Istennel. Én akkor azt mondtam, hogy szerintem én az a fiú vagyok, aki pár lépésre áll a medencétől, és egy tükörben nézegeti magát. Azt a gondolatot fűztem hozzá, hogy azért nézem a tükört, mert keresem magamban azt az utat, ami Istenhez vezet. Nem tagadom, nagyrészt anyukám noszogatására kezdtem el a konfit, de azt is mondhattam volna, hogy én ezt nem szeretném, mert péntekenként inkább pihenek, vagy a barátaimmal leszek. De volt bennem egy olyan érzés, ami azt mondta, hogy menjek el, és csináljam végig. És a konfirmációm estéjén jöttem rá arra, hogy megtaláltam azt az utat, amit 2 éve még csak kerestem. Egyszóval a konfirmációm egy utat mutatott, amit már kerestem. És nemcsak a konfirmáció, hanem Misi bácsi és Koppány bácsi is segített abban, hogy utamra találjak, mert azt a támogatást és megértést, amit irántam és a néha nem túl visszahúzódo viselkedésem iránt mutattak, azzal nem gyakran találkoztam. És én hiszem, hogy ezek mind ahhoz segítettek, hogy lekonfirmáljak, és elinduljak az utamon. Ezúton is köszönöm ezt nekik. Áldás, békesség!”

NORINA

„A konfirmáció egy nagy esemény volt az életemben. Mikor ott álltam azzal a csapattal, akivel két éven át együtt gyakoroltunk, dolgoztunk és élményeket gyűjtöttünk, nem mondhattam volna magam boldogabbnak. Nagyon hálás voltam, hogy jelen voltak azok a személyek, akik mindvégig támogattak. Kiemelném Misi bácsit, Gergő bácsit és Kati nénit. Ők türelmesen segítettek eljutni oda, ahol most vagyok. Köszönök mindent, amit itt kaptam”

BLANKA

Nekem ez a két év volt az egyik legjobb dolog az életemben. Az, hogy megismerhettem Istent, és tanulhattam róla, nagyon nagy erőt ad az életemben. Aki megismertem, sokat jelentenek számomra. Sokat nevetünk, játszottunk és tanultunk együtt. Hálás vagyok ezért a két évért és a felkészítőinkért.

A konfirmáción elhangzott beszéd:

Kedves gyülekezet, szülők és konfirmandusok!

Az elmúlt két év nagyon hamar eltelt, minden péntek délután találkoztunk a konfirmandusokkal, és ezek az alkalmak különleges jelentőséggel bírtak számomra.

Hálás vagyok a szülőknak, hogy buzdítottak, hogy járjunk a konfirmáció felkészítő órára minden pénteken, és nem hagyták, hogy otthon maradjunk. A közösséghez tartozni mindig is fontos volt nekem, és ezek a találkozások erősítették bennem az összetartozás érzését. Különösen emlékezetes maradt számomra az a pillanat, amikor közösen imádkoztunk, és megosztottuk egymással a gondolatainkat.

Az elején nem tudtam pontosan, mi vár ránk, és azt hittem, hogy az anyag túl száraz lesz. Azonban hamar rájöttem, itt nemcsak tanulunk, hanem közösséget is építünk. Sokat tanultam a hitről és a vallásról, és ezek az ismeretek mélyen megérintettek. Megértettem, hogy a hit nemcsak személyes ügy, hanem közösségi élmény is, amely összeköt minket. Az elmúlt két év során sokat fejlődtem, és úgy érzem, hogy erősebb lett a hitem és a személyiségem is.

Hálás vagyok, amiért közelebb kerülhettem Istenhez, a hozzá való kötődésem is mélyült az elmúlt időszakban. Az imák és a közös programok során éreztem, hogy Isten mindig velem van, és vezet az utamon.

Hálás vagyok azért, hogy jó emberekkel találkozhattam, akik támogattak és inspiráltak. A közös progra-

(folytatás az előző oldalról)

mok, kirándulások és beszélgetések mind hozzájárultak ahhoz, hogy erősebbé váljak a hitemben és a közösséghez való kötődésemben.

Különösen hálás vagyok a lelkipásztoraink elkötelezettségéért és támogatásáért. Misi bácsi és Koppány bácsi mindig türelemmel fordultak felénk. Az ő irányításuk és példamutatásuk nélkül nem lettem volna képes ilyen mélyen megérteni és megélni a hitemet. Az ő elkötelezettségük, szeretetük irántunk inspiráló és erőt adó volt számomra.

Nagyon jó volt ennek a csapatnak a tagja lenni. Mindig az volt az érzésem, hogy ide jó gyerekek járnak, akik támogatóak, akik előtt lehetünk őszinték. Ez a közösség mindig biztonságot és elfogadást nyújtott számomra. Szerettem ide járni, és bízom benne, hogy a konfirmáció után sem szakad meg a kapcsolat köztünk.

Szeretném továbbra is aktívan gyakorolni a hitemet, és részt venni a közösségi életben. Céлом, hogy továbbra is támogassam és erősítsem a közösséget, amelyhez tartozom, és hogy hit által vezérelt életet éljek.

Ezúton szeretnék konfirmandus társaimnak, a lelkipásztorainknak, és a gyülekezetnek minden jót kívánni. Isten kíséren minket utunkon!

Fagyal Blanka

Az ifis segítő szemszögéből:

A Konfisokkal két évet töltöttem, kisebb csoportvezetőként és vasárnaponként kísézőként. Így megismertem őket nagy csoportban és hármassával is. Nagyon jó csoport volt, igazán nagy és sok egyéniség volt benne. Örülök, hogy ezt a két évet együtt tölthettem velük. Ahogy írom ezt, érdekes a tudat, hogy pár évvel ezelőtt én is ugyanígy készültem. Az a kis csoport is hiányzik, de sok emberrel mai napig jó osztálytársi vagy baráti kapcsolatot ápolok. Remélem, hogy ebben a kis csoportban is lesznek ilyen barátságok.

Persze itt is voltak nehéz pillanatok, mint minden csoportban, viszont többségében nagyon jó volt. Jókat lehetett beszélgetni, a nagy csoportban és a kis csoportokban is családi volt a hangulat. A konfirmáció elején az ismerkedős játékok sokat segítettek, hogy megismerjék egymást és, hogy felszabaduljanak. A kis csoportokban sokszor meglepett, hogy egy-egy kérdésre milyen komolysággal, milyen jó gondolatokkal tudnak válaszolni. Jó volt látni, hogy amikor filmet vagy videót néztünk mennyire át tudják élni, tudnak figyelni a mondandóra.

Számomra nagyon jó érzés volt újra hallgatni előadásokat, újra megnézni filmeket és beszélgetni azokról a csoportokban. A konfis hétvégék alkalmával jobban meg tudtam ismerni őket, többet tudtam beszélgetni velük. Nekem legjobban az utolsó ilyen alkalom tetszett, amikor már készültek a Konfirmációra.

Amikor pedig láttam őket a házi vizsgán, majd később a templomi ünnepségen, büszke voltam rájuk, és örültem, hogy ennyien megvallják a hitüket a családjaik és a gyülekezet előtt.

Ez a nagy csoport igazán hozzám nőtt, sokszor hiányolom és emlegetem őket, annak ellenére, hogy nem is volt olyan régen, mikor velük voltam. Nagyon hálás vagyok ezért a két évről, hogy szolgálhattam, és hogy ennyi embert megismerhettem.

Fodor Tamás

FÉRFIKÖRÖS TÁBOR – 2025 * Ahogy az elmúlt években, idén is nem sokkal a tanév vége után, Reziben,

a szokásos lebonyolítással tartottuk meg gyülekezetünk férfi-fiú táborát. Csütörtökön érkezünk, kezdve a

jól ismert megérkezős és a „Ki mit: szeretne; nem szeretne; tud tenni az előző kettő érdekében” témájú beszélgetésekkel. Másnap egy hosszú túrát tettünk, ahol útba ejtettük a zalasántói Béke Sztúpát, majd átmentünk a szomszédos csúcson lévő Tátika várába. Szombaton a strand, az esti sütögetés és az elmaradhatatlan szigligeti fagyizás volt a program, a napi alap. Az étkezések előtti northumbriai imák és a tábor témájával – ami idén „Szabadság Krisztusban” volt – kapcsolatos csoportos és páros beszélgetések mellett. Majd vasárnapoz érve a zárókörös és helyszíni kiértékelő beszélgetések befejeztével elindultunk haza, az egyik eddigi legtöbb gyakorlatba átültetendő felismeréssel, módszerrel és gondolatokkal gazdagodva. **(Kopeczky Bence)**

Mécsestartók Bonyhád

Sajnos mivel én az idén nem tudtam részt venni a gyülekezeti táborban, nagyon kíváncsi voltam a részletekre, ezért megkérdeztem az első táborozó Héder Vivien-t és Marton Attilát, illetve Köszeghy Fannit és Kopeczky Pétert mint rutinos táborozót arról, milyennek találták az idei bonyhádi tábor.

Kérdések kezdőknek:

– *Mi indított arra, hogy jelentkez gyülekezetünk táborába?*

H.V.: Szeretem a táborokat, mivel ott új embereket ismerhetek meg. A sok program mellett az unalomról szó sem lehet, és eközben új barátokat is szerezhetek.

Amikor csak tehetem, részt veszek gyülekezeti alkalmakon, mert ott teljes nyugalmat találok. Ebből kifolyólag szívesen veszek részt gyülekezeti táborokban is. Erről a táborról sok jót hallottam: hogy mennyire érdekes, és hogy milyen jó érzésekkel és tudásokkal töltődnek fel a résztvevők. Jenei Mónika tiszteletes asszony, a Viski Református Gyülekezetből tájékoztatót arról, hogy lehetőség van a táborban való részvételre. Nem sokat gondolkodtam, hogy részt szeretnék-e venni, mivel egy olyan táborról volt szó, ahol az előző résztvevők sok pozitív, tanulságos és örömteli pillanatról meséltek.

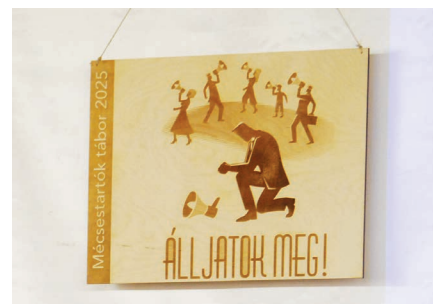

M.A.: Az Alpha, majd az Útrakelő csoport tagjaként kaptam hírt a táborról. A nyári szünet hosszúnak tűnt a heti rendszerességeket követően, így egyből vonzónak találtam. Bátorítás is érkezett, aki résztvevő volt, mindenki javasolta nekem.

– *Volta-e elvárásaid a hat nappal kapcsolatban, és azok megvalósultak-e?*

H.V.: Konkrét elvárásaim nem voltak, csupán azt szerettem volna, hogyha hat nap alatt teljesen nyugodt környezetben figyelhetek Istenre, dicsérhetem Őt, és minden nap hálát adhatok az addig történetekért. Ez minden meg is valósult a csoportalkalmakon és az esti áhítatokon, amit a csoportvezetőknek és a tábor vezetőinek ezúton is nagyon köszönök.

M.A.: Azt reméltem, hogy ilyen szépszámban is fenntartható lesz az a közeg, az a lelkiség, ami kicsiben oly vonzóvá vált Pápán az első pillanattól. Gondoltam új impulzusokra és számomra új

egyéniségekre, jó beszélgetésekre. Persze a hely és a környezet is fontos, én szeretem az országjárást, új helyek felfedezését.

Valóban megvalósultak, új élményt jelentett a nagy közösséghez való tartozás, amikor EGYÜTT voltunk mindnyájan a nagyteremben. Nem gondoltam ennyi JÓ emberre, akivel egy helyen lehetek, akit megismerhetek. Elsőbálozóként nincs összehasonlítási alapom, de ez egy jó ellátottságú, rendben levő hely: társalgók, könyvtárszobák, ligetek, kistavak, sportpályák...

– *Milyen élményekben volt részed, illetve invitálnál-e másokat a jövő nyári táborba?*

H.V.: Sok élményt szereztem ebben a hat napban, többek között a csoportalkalmakon zajló beszélgetések és játékok, valamint a Böröczky Attila vezette előadások révén. A csoportalkalmak mindig jó hangulatban teltek, jókat beszélgettünk, sokat tanultunk egymástól, és ami a legfontosabb, együtt tettünk bizonyosságot Istenről. A táborban Böröczky Attila tartotta az előadásokat, aki minden egyes alkalommal valami újat tanított nekünk, és olyan érdekes, tanulságos dolgokról beszélt, amiket máshol nem hiszem, hogy hallhattam volna. Az előadások érzelmesekek, tanulságosak, és a mai élethez adtak hasznos tanácsokat.

Külön élmény volt számomra az utazás Szekszárdra, ahol megtekinthettük a gyönyörű templomot és a várost. Mivel eddig soha nem jártam Szekszárdon, felejthetetlen élmény volt körbejárni és megnézni a látványosságokat.

Minél több ismerősömet invitálnám a táborba, hiszen a tábor nagyon kedves, segítőkész emberekből állt, akiktől sok újdonságot

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

lehetett tanulni, és akik érdekes, tanulságos történeteket meséltek. Ami a legfontosabb, hogy minden nap kapcsolatban voltunk Istennel. Az áhítatokon, előadásokon és a csoportalkalmakon is hangsúlyt kapott, hogy több időt fordítsunk Istenre, ne féljünk Vele beszélgetni, segítséget kérni és köszönetet mondani mindenért. A jövő nyári táborban újra szeretnék részt venni, akár több ismerőssel vagy a családtagjaimmal együtt is.

M.A.: A csoportos programok olyan tartalmasok voltak, mint eddig, a számos egyéni lehetőség emlékeztet az élményekre hozott – köszönet a kreativitásért és a megvalósításért. A táboron kívüli programok is remek kirándulások voltak: akár erdei túra a Mecsekben, akár városi látogatás Szekszárdon, még a bonyhádi strandot is felfedeztük – a kanna & fazék szaküzlet sajnos kimaradt.

Javasolom kortól függetlenül, ráadásul a helyszín tudtommal ismét Bonyhád.

Kérdések a „veteránokhoz”:

– **Kérlek mutassátok be az új helyszínt. Mennyire volt más, mint az eddigiek?**

K.F.: Az új helyszín Bonyhádon volt egy középiskolában, ami

nagyon sok lehetőséget nyújtott mindenkinek, fiataloknak és időseknek, sportolni és természetben elcsendesedni vágyóknak egyaránt. A terület nagy volt, ami fontos, és szerintem pozitív benyomást keltett, hogy mindenki megtalálhatta a hozzá közel álló helyszínt. Bonyhád jóval másabb,

mint Csurgó, Felsőtárkány vagy Vép, mert itt a színvonal jóval magasabb a menzát és a sportolási lehetőségeket tekintve. Azonban a sok hely miatt nincs minden olyan közel egymáshoz, mint a régebbi helyszíneken, ami részben hátránnyá is tudott válni.

K.P.: Minden igényt kielégítőnek találtam. Nem csak a gimnázium, mint a tábor otthona, de a város és a környék is nagyon tetszett. Korábbi táborokban ebből a hármából az egyik számomra mindig hibázott.

– **Segítőként jöttetek-e, és ha igen, mi volt a feladatotok?**

K.F.: Nem segítőként érkeztem, de igyekeztem segíteni ott, ahol lehetett. Így többek között felolvashattam a reggeli áhítaton, és papírozhattam a kézműves programokon.

K.P.: Segítőként feladatom az erdei túra vezetése volt. Sikertől a szűkös időkeretbe beszuszakolni egy értelmezhető hosszúságú és főleg szépségű kirándulást a Keleti-Mecsek festői völgyeibe és hegyeibe.

– **A sok program közül melyek voltak a legfontosabbak számotokra?**

K.F.: A kötelező és közös programok, az előadás, a kiscsoportos beszélgetések és az istentisztelet mellett az én kedvenc programom a mórágai kirándulás volt. Erről nagyon pozitív emlékekkel értem haza, mert mind a templom meglátogatása, mind a pincesorra való felsétálás és az ott elénk táruló táj látványa örök emlékként maradtak meg számomra. Ezen kívül a sváb nemzetiségi táncház is említésre méltó volt.

K.P.: Az áhítatok és főleg a kiscsoportos foglalkozások. Nem minden táborban tudtam eddig eljutni oda, hogy megszólítva éreztem magam a váltóztatásra; hogy konkrétan meglássam, mi az, amiben változnom kell, hogy csiszolódhassak Istenhez. Most ez sikerült.

– **Jöttök-e jövőre is?**

K.F.: Amilyen pozitív élményekkel távoztam a táborból, jövőre is nagyon szívesen elmennék, hogyha lesz rá időm és lehetőségem. Így, ha Isten is úgy akarja, és megsegít, akkor egy ilyen jó közösséget, mint idén volt, mindenképpen megyek jövőre is.

K.P.: Ha Isten engedi, feltétlen.

A beszámolók alapján megerősödött bennem a vágy, hogy én is táborlakó lehessék Bonyhádon 2026-ban.

Kövy Rózsa

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban **FEKETE KÁROLY**, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspökének 2021. januárjában a debreceni ökumenikus imahéten elhangzott igehirdetését olvashatja.

Fekete Károly 1960. január 8-án született Kisvárdán. Lelkészcsaládból származik. Édesapja Fekete Károly református lelkész, teológiai professzor volt Debrecenben. 1978-ban érettségizett a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában, majd a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola diákja az orgona tanszakon. 1982-ben zenei érettségi vizsgát tesz. 1978-tól folyamatosan kutat és publikál hymnológiai, organológiai és liturgiátörténeti területeken. 1979-től az Országos Református Kántorképző Tanfolyam tanára.

1982-től a Debreceni Református Teológiai Akadémia (ma Debreceni Református Hittudományi Egyetem) teológus-lelkész szakos hallgatója, 1988-ban első, 1989-ben második lelkészképesítő vizsgát tesz. 1992-ben szentelik lelkésszé.

1989-től (lelképásztori szolgálata mellett) a Debreceni Teológiai Akadémia Rendszeres Teológiai Tanszékén gyakorol, majd tanársegéd, adjunktus.

1995-ben doktori fokozatot szerez az Egyetemi Fokú Egységes Protestáns Teológiai Intézetben, Kolozsváron. Disszertációjának címe: „Makkai Sándor gyakorlati teológiai munkássága”.

1996-tól a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Gyakorlati Teológiai Tanszékén tanszékvezető egyetemi docens. 2009-ben habilitál a budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetemen. 2010-től egyetemi tanár. 1997-2005, majd 2011-től 2014-ig a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora.

Egyházi munkássága:

1988-1989-ben a Debreceni Nagytemplomi Református Egyházközség segédlelkésze, majd 1992-ig beosztott lelkésze.

1990-ben megalapítja a „Nagytemplomi Gyülekezeti Élet” című lapot.

1992 – 1996 a Debreceni Református Egyházmegye és a Tiszántúli Református Egyházkerület ének-zeneügyi előadója.

1993-tól az egyházkerület „Református Tiszántúli” című lapjának főszerkesztője.

2014-ben a Tiszántúli Református Egyházkerület püspökévé választják, mely hivatalt 2015. január 1-jétől tölti be.

2015-ben a Magyarországi Református Egyház Zsinata lelkészi alelnökévé választotta.

2020-ban a Tiszántúli Református Egyházkerület a következő hat évre ismét püspökévé választotta.

Főbb publikációi:

Jakab apostol levelének magyarázata (1994)

Makkai Sándor gyakorlati teológiai munkássága (1997)

Bodó Sára – Fekete Károly: Üdvözítő született - Karácsonyi igehirdetések (1998)

Egyházunk egyik ébresztője: Makkai Sándor (2001)

Ifj. Fekete Károly – Sepsy Károly: Korok és képek a debreceni Nagytemplom zenei életéből (2001)

Szigethy Gyula emlékezete, Debreceni Református Kollégium (2003)

Tudománnyal és a hit pajzsával – Válogatott Makkai-tanulmányok (2008)

Példázatos szavak – életes példák (2008)

A Barmeni Teológiai Nyilatkozat – Vezérfonal a dokumentum tanulmányozásához (2009)

Reformátusok a kegyelem trónusánál – A magyar református istentisztelet megújulásának teológiai alapelvei (2010)

A Heidelbergi Káté magyarázata. Hálaadásra vezető vigasztalás, 129 kérdés-feleletben (2013)

Fekete Károly–Szabó Balázs–Szakács György: Tiszántúli református orgonái I.; Tiszántúli Református Egyházkerület, Debrecen, 2018 (Magyar református egyház javainak tára)

Elismerései:

2004. Károli Gáspár-díj; 2005. a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje; 2005. Debreceni Egyetemért; 2005 Gr. Mikó Imre Emléklap és érem; 2009. az „Év Könyve 2008”-díj; 2014. az „Év Könyve 2014”-díj; 2021. Debrecen díszpolgára.

A Miatyánk ima

„Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: Uram, taníts minket imádkozni, ahogy János is tanította a tanítványait! Ő pedig ezt mondta nekik: Amikor imádkoztok, ezt mondjátok:

Atyánk, szenteltessék meg a te neved!

Jöjjön el a te országod!

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponként.

És bocsásd meg bűneinket, mert mi is megbocsátunk

minden ellenünk vétkezőnek.

És ne vígy minket kísértésbe!”

(Lk 11,1-4)

Az Úr imádsága, a Miatyánk a legismertebb bibliai szöveg. Sokszor mártírságot szenved, amikor csak úgy letudjuk, gépiesen elmormoljuk, mintha nem is egy bensőséges imádság lenne, hanem csak egy kötelezően felmondandó memoriter.

Pedig ez az imádság nem megszokásból lett, hanem vágyakozásból, pontosabban megkívánásból. Láttá Jézust imádkozni az egyik tanítványa és felfakadt benne a spon-tán kérés: „**Uram, taníts minket imádkozni, mint ahogy János is tanította a tanítványait!**” (Lk 11,1)

Az imádság kíváncsú voltáról már Keresztelő János tanítványai is kaptak mintát. Jézus korában ugyanis egy-egy jellegzetes ima alapján meg lehetett különböztetni a vallási csoportokat. A saját imaforma növelte a csoport összetartozás-tudatát és kifejezte az Istennel való kapcsolatuk csak rá-juk jellemző lényegét. Jézus tanítványainak az a kérése, hogy a Mester tanítson nekik egy emblemikus jelentőségű, egy csak rá jellemző, tőle származó, hozzá kötődő imádságot.

Az imádkozni tanító Jézus ezért a legfontosabbakat foglalja össze: „**Amikor imádkoztok, ezt mondjátok!**”. Fontos a szószertiség, de az imádság egésze azt üzeni: használjátok mintaként, figyelve a stílusára, felépítésére, érzelmi töltésére, hangnemére, a kérések távlataira és határaitra is, Isten és ember ügyének összekapcsolódására.

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Az imádkozás „nyelviskoláján” maga Jézus vezet bennünket végig, és megmutatja: **Isten megszólíthatóvá teszi magát.**

Nem kiérdemeltük, hanem kaptuk ezt a megszólítást, **Atyánk:** a Jézusé is, az ellenségemé is, a munkatársamé és a barátomé is, a felmenőimé és az utódaimé, meg az enyéim is. Nem privát ima, hiszen mennyei Atyánk kisajátíthatatlanul közös. Országhatárokat és nézetkülönbségeket rombol le ez a többes szám. Isten, a mi Atyánk, nem „egykéket” akar, hanem testvéri közösségre hív, de nemcsak azokkal, akiket mi gondolnánk, hanem azokkal is, akiket Isten tart gyermekeinek.

Jézus, az előimádkozó, biztat: Vess véget a hallgató kegyességnek, és szólalj meg! Megteheted bátran, mert **Isten megszólíthatóvá teszi magát, hogy meglássuk, mi a fontos Neki. Megengedi,** hogy fontossá váljon számunkra nevének megszentelése; várja, hogy érdekeljen bennünket országának kiteljesedése, és várja, hogy behívjuk kenyérkérdésünk és megkísértett életünk megoldásába, hiszen ezekben tárul fel az Ő lényege.

Jézus a **Miatyánk kéréseivel újra és újra Isten istenségének helyreállítását végzi el.**

Először is helyére kell kerüljön bennünk az Isten nevének megszentelése. Amikor azt kérjük, hogy „szenteltesse meg a te neved”, akkor azt kérjük, hogy Istennek a jelentősége kerüljön nálunk a helyére. Intézzé úgy, hogy elismerjük azt a csak Neki járó, elkülönített státuszt, amely csak Őt illeti meg!

Azért imádkozunk, hogy aki időszerűtlennek tartja a maga számára Istent, annak váljon időszerűvé; aki periferiára szorította magában Őt, abban kerüljön vissza a középpontba. Aki profanizálta, káromolta, lefokozta, annak az életében nyerve vissza az Isten tekintélyét, makulátlan tisztaságát és méltóságát.

Isten azért közeledik a szentségtelen életű emberhez, hogy az Ő közelében minél több ember élete változzon meg. A szent Isten ezért maga lett ebben a világban a két lábon járó **életszentség** Jézus Krisztusban, és Ő maga lett a **bennünk hatni akaró Szentséges.**

Akinek az életében Isten helyre kerül, az irtózni kezd mindentől, ami szentségtelen. Elkezd védeni Isten nevét és értékrendjét, és képviseli mindenhol: le a szentségtelenséggel! Maga is megzabolazza a nyelvét, kontrollálja a tetteit, megszüri a gondolatait, és a felismert isteni szentség növeli az önfegyelmét. A keresztyén ember életszentségének fokmérője az életvitelének tisztasága, gondolkodásának rendezettsége, pénzügyeinek átláthatósága, kommunikációjának korrektsége, tetteinek tisztessége. Prédikációval felérő, amikor látszik rajtunk a megelégedettség, a lelkes feladatvállalás, a megbocsátás, a lemondani tudás, az adósság elengedése, a megbékélés és a mértékletesség. Ne adjuk ma sem alább ezeknél!

A Miatyánk második kérése azért hangzik, hogy helyre kerüljön bennünk Isten üdvösséges uralma. Amikor azt mondjuk, hogy „jöjjön el a te országod”, akkor uralomváltást kérünk, azt kérjük, hogy teljessédjön ki számunkra Isten országa. Ha igazi vágy van bennünk a mennyei polgárságra, akkor ki merjük mondani: legyen vége bennem az istentelenség uralmának!

Mi Atyánk, jöjjön el a te országod, mert sokszor a mi életünk a gonosz erők „felvonulási területe”. Elfogadjuk egymás ördögi mesterkedéseit, embertelen hazugságait, féktelen önzését, alantas terveit, és a legszentebb dolgok

is bemocskolódnak. Az Isten ellenlábasai a szeretetparancs helyett a gyűlöletet tették törvénné, amely lázít, irigységre hangol, sovinizmust támaszt, kiszámíthatatlan összevisz-szaságot teremt, intézményes ármánykodásra ingerel, a technika vívmányait a bosszúállás céljaira használja.

Jó nekünk tudni, hogy Jézus Krisztus azért jött el ebbe a világba, hogy a mi életünk az Ő uralmának „felvonulási területe” legyen, és velünk is, bennünk is növekedjen az Ő felségterülete. Mi annak az Úrnak a visszajövetelét várjuk, akié minden hatalom a mennyben és a földön. Ma is ez a mi igazi távlatunk. Legyen veled is nagyobb Isten országának területe már most és itt!

Kedves Testvéreim! A Miatyánk az Isten akaratához igazított élet mindennapos próbaköveire is rávilágít. **Isten megszólíthatóvá teszi magát, hogy meglássuk, mi lenne az igazán fontos nekünk.** Ezért a Miatyánk **az ember emberségének helyreállításáról is szól,** hogy szót emeljünk jólétünkért, lelki nyugalomunkért és szabadításunkért. Így szabadulunk ki az anyagiasság, a testiség és a gonosz-ság világából.

A Miatyánk legemberibb kérése: „mindennapi kenyerünket add meg naponként”. Tengelymondatt, amelyben összekapcsolódik Isten ügye a miénkkel, mi meg elismerjük vele, hogy Istennél van az élet forrása, és naponta rászorulunk arra.

Lukács evangélista szóhasználata miatt sokat vitáztak a »mindennapi« kifejezésről, ami azt jelenti: a nap számára, amely jön. «Add meg nekünk ma és mindennap kenyerünket: a kenyeret, amire holnap is szükségünk lesz.» (Barth)

Jézus példánk a mértéktartásban is, hiszen nem fényűző bőségért, hedonista örömekért, luxuscikkekért imádkozik, hanem megélhetésünkért. Arra bátorít ez a kérés, hogy le-számoljunk a gondterheltséggel, és hagyatkozzunk rá Isten tápláló jóságára, nagylelkű szeretetére! A kenyér – áldást és jót jelent, a gondviselés ajándéka. A kenyér – teljességgel, kiáltás az elegendőért. A kenyér – óvás a halmozástól, nevelés a pazarlás ellen. A kenyér – felelősség, megszegve éltet, hiszen itt a *mi* kenyerünket kérjük, ezért a másik ember kenyér-hiányát is imádságunkba foglaljuk.

Van olyan magyarázó, aki ki is egészíti a kérést: „mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, miképpen mi is adunk azoknak, akik tőlünk kérnek”. Ezért az imádkozó ember segít azoknak, akiknek nincs betevőjük, akik bizonytalanságban vannak a holnap felől, legyenek akár foglyok vagy menekültek, éljenek akár szegénységben vagy háborús helyzetben. Szolidaritásra hív a kenyér, mert ott válik igazán áldássá, ahol megbecsülük azt a keveset, amivel már csak Isten tud valamit kezdeni, hiszen Ő életkérdéseket megoldó Úr.

Isten ura a nem-szeretem-helyzeteknek is. Ő a nagy konfliktuskezelő, akihez Jézus szavával kiálthatunk: **„Bocsásd meg bűneinket, mert mi is megbocsátunk minden ellenünk vétkezőnek.”** Zavarba hozó kérdés ez mert a Jézus kereszthalálának teológiai „eredményét” kell élő valósággá tenni. Jézus kiengesztelte az Atyát, és megszerezte a bűnbocsánatot, de ezt a megbocsátást nekünk kell aprópénzre váltani, és a legszemélyesebb, legkonkrétabb, legkínosabb magánügyeinkben megvalósítani: gyakorolnunk kell/kellene a megbocsátást. Ez lenne a megkapott bűnbocsánat igazi „ellentételezése”.

Az Istentől megkapott bűnbocsánatból nyerhető elegendő erő ahhoz, hogy mi is tudjunk megbocsátani. Hogy ez

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

sikerüljön, könyörögjünk így: *A mi mindennapi bocsánatunkat és megbocsátani akarásunkat add meg nekünk ma...* Vagyis, múlt felül megbocsátó elengedéssel a másiknak bűne miatti tartozását. Vessd el a megtorlást, a bosszúvágyat, és győzd le a gonoszt jóssággal! „Legyetek egymáshoz jószágosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban” (Ef 4,32).

Tudjuk azonban, hogy a bocsánatot nyert, rendezett élet sem mentes a kísértéstől. Sőt, még vonzóbb célpontja a gonosznak!

Amikor a Miatyánkban emberségünk helyreállításáért imádkozunk, akkor azt is megvalljuk, hogy önmagunk kifosztásának hátterében ott áll a gonosz is. Kecsegtet, tüzel és kísért az ő ellenség. A gonosz a mi igazi kifosztónk, ezért kell a tőle való szabadítás fohásza: **„Ne vigy minket kísértésbe.”**

A Miatyánk utolsó kérésében nem azt kérjük, hogy kerüljön el minket a kísértés, hanem azért könyörögünk, hogy segítsen bennünket Isten felülkerekedni a kísértéseken, és ne mondjon le rólunk. A próbák idején ne engedjen ki a kezéből, és ne a gonosz győzzön, hanem az állhatatosság diadalmaskodjon. Védelemkérés ez a mondat, hogy az ember ne forduljon el Istentől.

Az ember ugyanis nemcsak gonosz, hanem gyenge is. Magunkban, azaz isteni segítség nélkül teljesen nyilvánva-

lóvá válik a sebezhetőségünk. A megkísértés komplex ereje minden pillanatban fenyegeti a keresztyén embert. Nincs kísértésmentes emberi élet.

Naponta meg kell küzdenünk olyan erőkkel, amelyek el akarnak tántorítani a Krisztus-követés útjáról. Kívülről ravasz támadások, rafinált hozzáuk férközések kereszttüzében élünk; belülről pedig testet-lelket kimerítő, idegfeszültséges élet terhel bennünket. Lelki állóképességünk megroggyan az életküzdelmek közben. Esküdt ellenségünk, az ördög, a világ és a mi tulajdon testünk folyamatos ostromállapot alatt tart bennünket.

Most még fontosabb a könyörgés: „Szentlelked erejével tarts meg és erősíts meg minket, hogy ebben a lelki küzdelemben vereséget ne szenvedjünk, hanem szilárdan ellenállhassunk, míg végre teljes diadalt nyerünk.” (HK 127)

A Szentlélek megszabadít a kísértés idején, és megmutatja, hogy a bajok még erősebben Istenhez, az élet Urához kapcsolnak.

A Miatyánk benne tart Jézus Krisztus erőterében, ahol megváltoznak az erőviszonyok, és a mi Atyánk benne tart bennünket az egyház családjában, nevének szentsége kihat az életünkre, országát a magunkénak érezzük, életfeltételeinkért neki mondunk köszönetet, a tőle kapott bűnbocsánat minket is megbocsátásra kötelez, és még egy kísértéssel teli világban is biztonságot ad.

Jézus már megtanította ezt az imát, Te tudod és elmondod, de van tovább: éld meg és valósítsd meg a Miatyánk szavait! Ámen!

Hitélet az idősoththonokban

Az Újvári János Református Szeretetszolgálat által átvett pápai idősoththonokban 2024 októbere óta végzem az intézményi lelkészi szolgálatot. A Barát utca 3-ban található központi gondozóházban minden hétfőn, a vele szemben lévő demens részlegen minden pénteken, a Teveli úti idősoththonban szerdánként, a Vörösmarty utcai otthon új épületében keddenként, a régi épületében pedig csütörtökönként vagyok jelen. Szolgálatom egyik legfontosabb elemét képezi az istentiszteletek tartása, amire heti rendszerességgel kerül sor mindegyik részlegen. Az épületek közösségi tereiben zajló református istentiszte-

leteket szívesen látogatják más felekezetekhez tartozó lakók is. Akik csak tudnak, lelkesen kapcsolódnak be a református énekek megtanulásába.

Karácsony, húsvét és pünkösd előtt ünnepi istentiszteleteket tartotunk, megterítettük az „úrasztalát”. Így még érezhetőbben templommá vált a közösségi tér mindegyik telephelyen. Az úrvacsorából nem maradtak ki azok a református lakók sem, akik fizikai állapotuk miatt nem tudtak az istentiszteleten részt venni, mert akik élni szerettek volna vele, azoknak az ágyukhoz vittem a szent jegyeket, és egy rövid szertartás keretében részeshülhettek belőle.

Szolgálatomnak fontos része az idősek lelkigondozása is. Igyekszem rálátással lenni lehetőleg minden lakó lelkiállapotára, és érzékelni, hogy

kinek van szüksége lelki segítségre. Örülök annak, ha valaki maga jelzi azt, hogy igénye van rá, és szükség esetén közösen keressük meg az alkalmas időt és helyet, ahol titoktartás mellett tudunk beszélgetni. Az idősoththon dolgozói, illetve a lakók hozzátartozói is jelezhetik, ha úgy látják, hogy valakinek szüksége lehet segítő beszélgetésre. Akár folyamatos lelki kísérésre is sor kerülhet, amennyiben valakinek rendszeres támogatásra van szüksége egy nehezebb lelki probléma megoldásában. A lakók közül nagyon sokan megtiszteltek már a bizalmukkal.

Tavasszal színfolt volt az otthonok életében Lipcsei Gergely teológiai hallgató lelkigondozói gyakorlata, aki a Vörösmarty utcában és a Barát utcában is tett egy-egy látogatást. Jelen volt az istentiszteleteinken is, melyeknek színvonalát énekhangjával emelte. A lakók örültek Gergő jelenlétének, szívesen beszélgettek vele, és néhányukkal hosszabb beszélgetést is folytatott.

Augusztus 20. hetében hálát adtunk az új kenyérért. A nyár érdekessége volt mindegyik otthonban egy vetített képes beszámoló, az idei erdélyi élményeimről, az úti beszámolókat az otthonok lakói nagyon szívesen fogadják.

Zajzon Istvánné Róza
intézményi lelkész

Befogadás az óvodában – Isten szeretetében

Az óvodai élet kezdete minden család számára különleges időszak. Amikor a szülők először engedik el gyermekük kezét, hogy a kicsik egy új közösségben töltsék mindennapjaikat, sokféle érzés keveredik bennük: öröm, büszkeség, izgalom, de gyakran aggodalom is. Vajon jól érzi majd magát a gyermekem? Könnyen beilleszkedik az új környezetbe? Megtalálja helyét a csoportban, a barátok között? Mi, óvodapedagógusok és munkatársak, ezekre a kérdésekre szeretetteljes választ kívánunk adni nemcsak szavakkal, hanem tetteinkkel, azzal ahogyan mindennap fogadjuk a ránk bízott gyermekeket.

Az első napok öröme és kihívása

Szeptember elején óvodánk kapuja ismét kitarult: régi ismerős arcok mosolyogtak vissza, de sok új kisgyermek is megérkezett a szüleikkel. Az első napokban a közös ismerkedés kapta a főszerepet. Még nagyon az elején tart a beszoktatás, hiszen ez a hónap végéig is elhúzódik. Először a bölcsődéből jövő gyermekeket fogadtuk, akik már hozzászoktak a közösséghez és a társas érintkezéshez. Az első napokban az apróságok felfedezték az óvoda termet, játéksarkait, a csoportszobák meleg hangulatát és az udvar tágas, zöld területét.

Nem titok, hogy a beszoktatás időszaka nem mindig könnyű. Akadtak könnyes elválások, bizonytalankodó

tekintetek, kapaszkodó kezek, de minden egyes ölelés, biztató szó, simogatás segített abban, hogy a gyermekek napról napra bátrabban merjenek belépni a csoportszobába. Óvodapedagógusaink türelme és szeretete, valamint a szülők bizalma közösen formálta azt a légkört, amelyben a befogadás valóban megtörténhetett.

A hitélet mint erőforrás

Az óvodánk életének középpontjában a keresztyén hit áll, amely nap mint nap irány és erőt ad pedagógusnak, gyermeknek, szülőnek egyaránt. A befogadás időszakában különösen fontosnak tartjuk, hogy a kicsik ne csak társaikkal, hanem isten igéjével is találkozzanak.

A reggeleket közös imádsággal kezdjük, ahol együtt adhatunk hálát a gondviselésért, és kérünk áldást az előttünk álló napra. A bibliai tör-

ténetek – Jézus barátságáról, a jó pásztorról – mind segítenek abban, hogy a gyermekek megértsék: Isten szeretete mindenkit körülölel, és Ő az, aki közösségben tart bennünket.

A mindennapi tevékenységekben is igyekezzünk megmutatni, hogyan lehet Isten szeretetében élni. A közös játék, a szabályok betartása, a türelem gyakorlása, a másik meghallgatása – mind olyan tapasztalatok, amelyek a keresztyén értékrend részét képezik. Az óvodai élet apró eseményei – egy játék megosztása, a másik vigasztalása, közös alkotások készítése – mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a gyermekek szívében erősödjön az az üzenet: szeretetteljes közösségben élni Isten ajándéka.

Zárásként álljon itt Jézus szava, amely iránymutatás számunkra:

„Szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek titeket.” (János 15,12)

Nemes Virág

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 10:00 istentisztelet
(templom)

vasárnap 10:00 gyermek-istentisztelet

hétfő és péntek

11:00 Ép testben ép lélek csoport

hétfő 17:00 Forrás kör

18:00 Énekkari próba

szerda 10:00 Korban gazdagok köre

17:00 Felnőtt bibliakör

18:00 Főnix csoport

csütörtök 10:00 Baba-mama kör

18:00 Bárka kör, Mécses kör

péntek 18:00 Férfikör (kéthetente)

szombat 14:00 IFI óra (kéthetente)

Állandó havi gyülekezeti alkalom

hónap első kedd 16.30

Nőszövetségi Bibliaóra

(Immánuel Közösségi Ház)

2025. május 1. – augusztus 31.

Anyakönyvi hírek

A keresztség sákramentumában részesültek:

Hajdu Péter és Veres Nikolett lánya, Blanka, Horváth Bálint és Horváth Evelin lánya, Fruzsina, Németh Miklós Zoltán és Gancz Judit fia, Dorián, Peng Ádám és Vaskó Adrienn lánya, Anna, Horváth Zoltán és Kiss Katalin fia, Kristóf, Klotz Ferenc és Szalóky Andrea lánya, Léna, Pomher Ádám és Orbán Cintia fia, Félix, Szamalovits Ákos Zsolt és Balogh Bianka Rebeka fia, Ábris Mihály, Szokodi Tamás és Magasy Gréta lánya, Lilien, Gröber Bálint és Megyeri Barbara lánya, Róza Júlia, Pátkai Ferenc és Mészáros Regina lánya, Alíz, Fekete Miklós és Kornsee Ingrid fia, Mirkó Miklós, Dr. Varga-Umbrich Károly és Szakács Lilla, lánya Zselyke

Isten áldását kérjük a megkereszteltékre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben!

Konfirmáltak:

Adamik Bendegúz, Antal-Horák Vanda, Berkes Regina Anna, Borbély Anna, Dolgos Lilien Lara, Fagyal Blanka, Fagyal Norina, Fövényesi Flóra, Fövényesi Marcell, Füstös Barnabás, Gombás Bendegúz, Györke Zalan, Horváth Kristóf, Keresztes Réka, Keresztes Csenge, Kiss Bence, Kiss Dorina, Klotz Léna, Mesterházy Zsolt, Németh Virág, Pereznyák Nóra, Renczes Botond, Somogyi Eszter, Szabados Jázmin, Szabados Bálint, Szabó Etelka, Szakács Kende István, Szakács Kirill Bulcsú, Szalai Marcell, Szili Kristóf, Varga Flóra, Varju Borbála, Vida Bianka Wölfinger Nóra
Felnőtt konfirmáció: Horváth Márton

Isten áldását kérjük konfirmáltjaink életére, kérve, hogy megtarthassák magasztos ígéretüket, hitvallásukat!

Házasságot kötöttek:

Gecse Alex Patrik és Fleck Rebeka Fanni, Marosi Zsolt és Berki Titanilla Piroska, Sikos Péter és Osváth Dóra, Nettles Joshua Anthony és Kovács Brigitta, Dr. Soós Lajos Árpád és Farkas Melinda, Horváth Tamás és Freiburger Ivett, Kovács Milán és Horváth Tímea, Varga Dávid és Szabó Veronika

Isten áldását kérjük a fiatal párok életére és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra!

Eltemettük:

Dr. Marczali István (86) tiszteletbeli presbiter, Meizner Imréné sz. Tóth Erzsébet (86), Borsos Attila Ferenc (80), Tarczy János Ferenc (65), Rajmond Zoltánné sz. Ihász Vilma (86), Petri László (82)

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örököké él!

Gyülekezetünk anyagi helyzetéről

Szeretnénk gyülekezetünk tagjait tájékoztatni, hogy ebben az évben hogyan alakult közösségünk anyagi helyzete. Öröm számunkra, hogy az elmúlt hónapokban a rendszeres támogatások, adományok, melyek az Önök részéről érkeztek, arányosan némileg nagyobb összeget jelentenek, mint egy évvel ezelőtt. Köszönjük azoknak a segítségét is, akik havi, rendszeres támogatással segítenek, mert így kiszámíthatóbbak gyülekezetünk bevételei és kiadásai.

Köszönjük a templom és gyülekezeti ház felújítására szánt adományokat is. A templom legszükségesebb javításait elvégeztettük a nyár folyamán szakemberekkel. Megújult teljesen a villamos hálózat és megfelelő villámvédelmet és túlfeszültség védelmet megkapta. Szeretnénk a következő évben a templom lépcsőházaiban a leszerelt, régi, már nem használható csillárok, lámpatestek helyére újakat vásárolni, hogy ezzel ízléses, méltó és tartós világítóttesteket kapjon a templom.

A gyülekezeti ház energetikai beruházásai sürgetőek. Az elmúlt évben a túlságosan megnövekedett energiaárak miatt a tartalékainkból kellett számlákat fizetnünk. Attól tartunk, ha ezen a téren nem történik gyökeres változás, a tartalékainkat fogjuk felélni néhány év alatt. Ezt mindenféleképpen szeretnénk elkerülni.

Most tárgyalunk szakemberekkel, hogy akár az épület szigetelésével, akár napelemek telepítésével vagy más módszerrel csökkentsek energiakiadásainkat. Sajnos, a hatályos törvények miatt piaci árat kell fizetünk, ami többszöröse a lakossági áraknak.

Szeretettel kérjük Önöket, hogy ha tehetik, az erre a célra meghirdetett gyűjtést támogassák!

Az őszi folyamán tervezünk egy utat Holtmarosra, hogy az ott

működő gyermekotthont és idősek otthonát támogassuk. Szintén az őszi visszük el Viskre, kárpátaljai testvérgyülekezetünknek az összegyűjtött adományokat. Mind a holtmarosi intézményekben, mind visken nagy szükség van a segítségünkre. Akár árva vagy „eldobott” gyerekeken tudunk segíteni, akár a háború sújtotta embereknek tudunk mosolyt csalni az arcára, minden esetben Isten szeretetét mutatjuk meg nekik adományainkon keresztül és magával, Jézus Krisztussal teszünk jót, ha gondoskodunk a rászorulókról.

Hogyan tudunk adakozni? A Bibliában található tanítások, útmutatások a tized fizetésére bátorítanak, azaz bevételeink tíz százalékát ajánljuk fel hálából Istennek. Ezt fordíthatjuk saját környezetünkben élők megsegítésére, szervezetek támogatására vagy gyülekezetünk és egyházunk fenntartására.

A támogatások egyik jól bevált lehetősége az egyházfenntartói járulék befizetése. Ennek mértékéről az alábbiak szerint határozott gyülekezetünk presbitériuma: Nagy szeretettel kérjük, hogy aki szívesen támogatja anyagilag közösségünket, az alábbi ajánlásokat vegye figyelembe. Nyugdíjasoktól azt kérjük, hogy ha tehetik, havi 900 Ft-tal támogassák gyülekezetünket (ez egy

évben 10.800 Ft). A keresőktől kérjük, hogy havi 2.000 Ft-tal járuljanak hozzá a közös teherviseléshez (ez egy évben 24.000 Ft). A presbiterek és lelkipásztorok magukra nézve havi 3.000 Ft-ot állapítottak meg (egy évben összesen 36.000 Ft). Ezek a számok segítenek eldönteni, mekkora az az összeg, amivel szívesen támogatják gyülekezetünket.

Az a több éves tapasztaltunk, hogy az őszi hónapokban akadozni szokott a fenntartói járulékok befizetése. Ezért kérjük, hogy aki még esetleg nem élt ezzel a lehetőséggel, az őszi hónapok során juttassa el hozzánk az erre szánt összeget!

Ezen túl kifejezetten céladományokkal tudunk segíteni: templom felújításra, gyülekezeti ház felújítására, viskre, holtmarosra, stb. Ezt a személyes befizetésnél vagy utalás esetén a közlemény rovatba beírva jelezhetjük.

A támogatások, adományok eljuttatása többféleképpen történhet. A Lelkeszi Hivatalban személyesen lehet készpénzzel vagy kártyával adományt fizetni, illetve gyülekezetünk bankszámlájára lehet utalni (Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002). A havi kisebb összegű támogatás szerencsésebb számunkra, mert így tervezhetőbbé válik a havi rendszeres kiadások fedezetének biztosítása.

Kérünk mindenkit, hogy fontolja meg a fenti szempontokat, és így adakozzon a 2025. év második felében! Bízunk benne, hogy Isten megtart bennünket és minden forint, amit felajánlunk az Ő országát építi. Legyen ezért övé a dicsőség!

Szakács Gergely

**FIGYELEM,
FONTOS!**

ADATVÁLTOZÁS. KÖLTÖZÉS * Többször is találkozunk azzal a nehézséggel, hogy hivatalos levelet küldünk egy-egy gyülekezeti tagunknak, de a levél visszajön, mert a címzett ismeretlen, vagy elköltözött. Az is előfordult, hogy valaki a lelkeszi hivatalba jött ügyet intézni, és ekkor derült ki, hogy a személyes adataiban változás történt évekkor korábban. Szeretettel kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy ha bármilyen adatuk megváltozik (lakcím, név, elérhetőség, stb.), felénk is jelezzék, hogy az adatbázisunkat naprakészen tudjuk tartani. Ezzel sokat tudnak segíteni, hogy gyülekezetünk életét gördülékenyebbé tegyünk.

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományaért, amellyel támogatta gyülekezetünk életét,
szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002
Református Eklézsia Alapítvány: OTP Bank 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy személyi adataik változásáról (különösen a lakcímváltozásról), mielőtt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel.: 06/89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek.

Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1%-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük, közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. *Köszönjük.*

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

*Várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat,
megjegyzéseiket! Keressék fel!*

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Programok

SZEPTEMBER 28., VASÁRNAS

10:00 Óvodai befogadó istentisztelet és szeretetvendégség

OKTÓBER 10-13., PÉNTEK-HÉTFŐ

A Kovászna-Vajnafalvi Református Egyházközség kórusa lesz vendégünk

OKTÓBER 19., VASÁRNAS

10:00 Kollégiumi vasárnap, újbórt való-hálaadó istentisztelet

OKTÓBER 23-26., CSÜTÖRTÖK-VASÁRNAS

Gyülekezetünk küldöttsége adományokat visz a Holtmarosi Tulipán Gyermekotthonba és a Tulipán Ház Idősek Otthonába

OKTÓBER 31., PÉNTEK

17:00 Reformáció napi istentisztelet

NOVEMBER 2., VASÁRNAS

Istentisztelet után az Alsóvárosi temetőben felkeressük gyülekezetünk korábbi lelkészeinek, gondnokainak sírjait, és elhelyezzük az emlékezés virágait

NOVEMBER 21-24., PÉNTEK-HÉTFŐ

Gyülekezetünk küldöttsége adományokat visz Viskre testvérgyülekezetünkhöz.

NOVEMBER 23., VASÁRNAS

10:00 Örökkévalóság vasárnapja, az elmúlt egy esztendőben elhunyt keresztyén testvéreinkre emlékezünk

NOVEMBER 26-28., SZERDA-PÉNTEK

17:30 Adventi hitméllyítő alkalmak az Ótemplomban. A három alkalmon ígét hirdet Győri-Daniné Tóth Anett, Balatonszabadiban szolgáló lelképásztor

NOVEMBER 29., SZOMBAT

9:00-13:00 Adventi játszóház

NOVEMBER 30., VASÁRNAS

10:00 Advent első vasárnapja, úrvacsorás istentisztelet

DECEMBER 7., VASÁRNAS

10:00 Kollégiumi vasárnap

DECEMBER 14., VASÁRNAS

10:00 Óvodai karácsonyi istentisztelet

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 286 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Békefiné Fodor Helga, Fodor Tamás, Fagyal Blanka, Kopeczky Bence, Kövy Rózsa, Márkus Mihály, Mesterné Mehringer Nikolett, Nemes Virág, Pásztor-Dudinszki Éva, Szakács Gergely, Tatai Márta, Tompáné Szabó Edina, Varga Jenő, Zajzon Istvánné Róza.

Grafika: WEB Szerkesztés: Balogh Éva

Kiadja a Pápai Református Egyházközség. *Felelős kiadó:* Szakács Gergely lelképásztor

Készült a Kapitális nyomdában 800 példányban.

